

Скоро цѣлиятъ брѣгъ почва да гъмжи отъ птици. Броятъ на пингвинитѣ, които се събиратъ презъ това време на брѣга, е извѣнредно голѣмъ; дене и ноще на сушата излизатъ по 30—40 хиляди птици и сѫщо толкова отиватъ въ водата. Като излѣзатъ на сушата, пингвинитѣ се нареждатъ не само по редове, но и по възрастъ: младите на едно място, ония, които ще мѫтятъ — на друго, а които мѫняватъ перата си — на трето.

Всѣка вечеръ при хубаво време всички пингвини почватъ да крѣкатъ и то толкова оглушително, като че ли шуми огромна човѣшка тълпа.

Щомъ излѣзатъ на суша, пингвинитѣ започватъ да си строятъ гнѣзда отъ малки камъчета. Тази работа не е лека за пингвинитѣ: съ голѣмъ трудъ тѣ се движатъ по земята, да събиратъ материалъ за гнѣздата; често бурята ги разваля, преди да сѫ свършени.

Когато гнѣздото е готово, женската снася едно или две яйца, и двата пингвина, мѫжкиятъ и женскиятъ, започватъ да ги мѫтятъ. Докато женската седи на гнѣздото, мѫжкиятъ е близу до нея, но щомъ тя напустне гнѣздото, той ведната сѣда на нейно място, така щото яйцето никога не бива изоставено отъ дветѣ птици едновременно.

Като седи на гнѣздото, женската държи яйцето, като го стиска между дветѣ си бедра така добре, че понѣкога, когато бѫде подплашена отъ гнѣздото, тя избѣгва съ яйцето доста далече, безъ да го изпуска. На корема си майката има кожна гънка, обрасла съ пера, въ която се пази и топли яйцето и малкото пингвинче.

Всички птици, които мѫтятъ наблизу, образуватъ общо, дружно семейство, въ което всички се подчиняватъ на общия редъ; отъ гнѣздо до гнѣздо и отъ гнѣздата до морето пингвинитѣ си правятъ гладки пѫтешки и тѣй грижливо ги разчистватъ отъ камънитѣ, че изглежда сякашъ пѫтешкиятъ сѫ направени отъ хора.